

จดหมายของอัครสาวกเปาโล ถึงคริสตจักรในแคว้นกาลาเทีย

คำคำนำ

1 เปาโล ผู้เป็นอัครสาวก (มิใช่
มนุษย์แต่งตั้ง หรือมนุษย์
เป็นตัวแทนแต่งตั้ง แต่พระเยซู
คริสต์และพระเจ้าพระบิดา ผู้ได้
ทรงโปรดให้พระเยซูเป็นขึ้นมา
จากความตายได้ทรงแต่งตั้ง)

2 และบรรดาพี่น้องที่อยู่กับ
ข้าพเจ้า เรียน คริสตจักรทั้ง
หลายแห่งแคว้นกาลาเทีย

3 ขอให้พระคุณและสันติสุขจาก
พระเจ้าพระบิดาและพระเยซู
คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด

4 พระเยซูทรงสละพระองค์เอง
เพราะบาปของเราทั้งหลาย เพื่อ
ช่วยเราให้พ้นจากยุคปัจจุบันอัน
ชั่วร้ายตามน้ำพระทัยพระเจ้าผู้
เป็นพระบิดาของเรา

5 ขอให้พระองค์ทรงมีสง่าราศี
ตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน

สาเหตุที่เปาโล

เขียนจดหมายนี้

6 ข้าพเจ้าประหลาดใจนักที่ท่าน
ทั้งหลายได้ผินหน้าหนีโดยเร็ว
จากพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่าน
ให้เข้าในพระคุณของพระคริสต์
และได้ไปหาชาวประเสริฐอื่น

7 ซึ่งมีใช้อย่างอื่นดอก แต่ว่ามี
บางคนที่ทำให้ท่านยุ่งยาก และ
ปรารถนาที่จะบิดเบือนข่าว
ประเสริฐของพระคริสต์

8 แต่แม้ว่าเราเองหรือทูตสวรรค์
ถ้าประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่
ท่าน ซึ่งขัดกับข่าวประเสริฐที่เรา
ได้ประกาศแก่ท่านไปแล้วก็ให้ผู้นั้น
ถูกสาปแช่ง

9 ตามที่เราได้พูดไว้ก่อนแล้ว
บัดนี้ข้าพเจ้าพูดอีกว่า ถ้าผู้ใด
ประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่าน
ที่ขัดกับข่าวประเสริฐซึ่งท่านได้
รับไว้แล้ว ผู้นั้นจะต้องถูกสาป
แช่ง

10 บัดนี้ข้าพเจ้ากำลังพูดเอาใจ
มนุษย์หรือ หรือให้เป็นที่ชอบ
พระทัยพระเจ้า ข้าพเจ้าอุตส่าห์
ประจบประแจงมนุษย์ หรือ
เพราะถ้าข้าพเจ้ากำลังประจบ
ประแจงมนุษย์อยู่ข้าพเจ้าก็ไม่
ใช้ผู้รับใช้ของพระคริสต์

ข่าวประเสริฐของเปาโล

ได้รับการสำแดง

จากพระเจ้าโดยตรง

11 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้า
อยากให้ท่านทราบว่า ข่าว
ประเสริฐที่ข้าพเจ้าได้ประกาศ

(1) กจ 2:24; 9:6 (4) มธ 20:28; สบ 2:5 (6) รม 8:28; กท 1:15; 5:8

(7) กจ 15:1; 2 คร 2:17; 11:4; กท 5:10, 12 (8) 1 คร 16:22 (9) พบถ 4:2

(10) 1 ซมอ 24:7; 1 คร 10:33; 1 ธส 2:4 (11) รม 2:16; 1 คร 15:1

ไปแล้วนั้นไม่ใช่ของมนุษย์
12 เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้รับข่าว
ประเสริฐนั้นจากมนุษย์ ไม่มี
มนุษย์คนใดสอนข้าพเจ้า แต่
ข้าพเจ้าได้รับข่าวประเสริฐนั้น
โดยพระเยซูคริสต์ทรงสำแดงแก่
ข้าพเจ้า

13 เพราะท่านก็ได้ยินถึงชีวิตใน
หนหลังของข้าพเจ้า เมื่อ
ข้าพเจ้ายังอยู่ในลัทธิยิวแล้ว
ข้าพเจ้าได้ข่มเหงคริสตจักรของ
พระเจ้าอย่างร้ายแรงเหลือเกิน
และพยายามที่จะทำลายเสีย

14 และเมื่อข้าพเจ้าอยู่ในลัทธิ
ยิวนั้น ข้าพเจ้าได้ก้าวหน้าเกิน
กว่าเพื่อนหลายคนที่มีอายุรุ่น
ราวคราวเดียวกัน และที่เป็น
ชนชาติเดียวกัน เพราะเหตุ
ที่ข้าพเจ้ามีใจร้อนรนมากกว่า
เขาในเรื่องขนบธรรมเนียมของ
บรรพบุรุษของข้าพเจ้า

15 แต่เมื่อเป็นที่ชอบพระทัย
พระเจ้า ผู้ได้ทรงสรรข้าพเจ้าไว้
แต่ครรถ์มารดาของข้าพเจ้าและ
ได้ทรงเรียกข้าพเจ้าโดยพระคุณ
ของพระองค์

16 ที่จะทรงสำแดงพระบุตรของ
พระองค์ในตัวข้าพเจ้า เพื่อให้
ข้าพเจ้าประกาศพระบุตรแก่
ชนต่างชาตินั้น ในทันทีนั้น
ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ปรึกษากับเนื้อ
หนังและเลือดเลย

เปาโลไปหาพี่น้องคริสเตียน
17 และข้าพเจ้าก็ไม่ได้ขึ้นไปยัง
กรุงเยรูซาเล็มเพื่อพบกับผู้ที่
เป็นอัครสาวกก่อนข้าพเจ้า แต่
ข้าพเจ้าได้ออกไปยังประเทศ
อาระเบีย แล้วก็กลับมายังเมือง
ตามัสกัสอีก

18 แล้วสามปีต่อมา ข้าพเจ้า
ขึ้นไปหาเปโตรที่กรุงเยรูซาเล็ม
และพักอยู่กับท่านสิบห้าวัน

19 แต่ว่าข้าพเจ้าไม่ได้พบอัคร-
สาวกคนอื่นเลย นอกจาก
ยากอบน้องชายขององค์พระผู้
เป็นเจ้า

20 แต่เรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนมาถึง
ท่านนี้ ดูเถิด ต่อพระพักตร์พระ
เจ้า ข้าพเจ้าไม่มุสาเลย

21 หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็เข้าไป
ในเขตแดนซีเรียและซีลีเซีย

22 และคริสตจักรทั้งหลายใน
แคว้นยูเดียซึ่งอยู่ในพระคริสต์ก็
ยังไม่รู้จักหน้าข้าพเจ้าเลย

23 เขาเพียงแต่ได้ยินว่า "ผู้ที่แต่
ก่อนเคยข่มเหงเรา บัดนี้ได้
ประกาศความเชื่อซึ่งเขาได้เคย
พยายามทำลาย"

24 พวกเขาได้สรรเสริญพระเจ้า
ก็เพราะข้าพเจ้าเป็นเหตุ

เปาโล บารนาบัส
และที่ตัสที่เยรูซาเล็ม
2 แล้วสิบสี่ปีต่อมา ข้าพเจ้า
กับบารนาบัสได้ขึ้นไปยัง

(12) 1 คร 15:1; อพ 3:3-5 (13) กจ 8:3 (14) ยรม 9:14; มธ 15:2 (15) อสย 49:1
(16) มธ 16:17; กจ 9:15 (18) กจ 9:26 (19) มธ 13:55; 1 คร 9:5 (21) กจ 9:30
(22) รม 16:7 (23) กจ 8:3; 9:20-21 (24) กจ 11:18 (1) กจ 15:2

กรุงเยรูซาเล็มอีกและพาหิตัสไปด้วย

2 ข้าพเจ้าขึ้นไปตามที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้เล่าข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าประกาศแก่ชนต่างชาติให้เขาฟัง แต่ได้เล่าให้คนสำคัญฟังเป็นส่วนตัวเกรงว่าข้าพเจ้าอาจจะวิ่งแข่งกัน หรือวิ่งแล้วโดยไร้ประโยชน์

3 แต่ถึงแม้หิตัสซึ่งอยู่กับข้าพเจ้าจะเป็นชาวกรีก เขาก็ไม่ได้ถูกบังคับให้เข้าสู่หนัด

4 เพราะเหตุของพี่น้องจอมปลอมที่ได้ลอบเข้ามา เพื่อจะสอดแนมดูเสรีภาพซึ่งเรามีในพระเยซูคริสต์ เพราะพวกเขาหวังจะเอาเราไปเป็นทาส

5 แต่เราไม่ได้ยอมอ่อนข้อให้กับเขาแม้สักชั่วโมงเดียว เพื่อให้ความจริงของข่าวประเสริฐนั้นดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายต่อไป

6 แต่จากพวกเหล่านั้นที่เขาถือว่าเป็นคนสำคัญ (เขาจะเคยเป็นอะไรมาก่อนก็ตาม ก็ไม่สำคัญอะไรสำหรับข้าพเจ้าเลย พระเจ้ามิได้ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใด) คนเหล่านั้นซึ่งเขาถือว่าเป็นคนสำคัญไม่ได้เพิ่มเติมสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่ข้าพเจ้าเลย

7 แต่ตรงกันข้าม เมื่อเขาเห็นว่าข้าพเจ้าได้รับมอบให้ประกาศ

ข่าวประเสริฐแก่คนเหล่านั้นที่ไม่ถือพิธีเข้าสู่หนัด เช่นเดียวกับเปโตรได้รับมอบให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนที่ถือพิธีเข้าสู่หนัด

8 (เพราะว่า พระองค์ผู้ได้ทรงดลใจเปโตรให้เป็นอัครสาวกไปหาพวกที่ถือพิธีเข้าสู่หนัด ก็ได้ทรงดลใจข้าพเจ้าให้ไปหาคนต่างชาติเหมือนกัน)

9 เมื่อยากอบ เคฟาสและยอห์นผู้ที่เขานับถือว่าเป็นหลักได้เห็นพระคุณซึ่งประทานแก่ข้าพเจ้าแล้ว ก็ได้จับมือขวาของข้าพเจ้ากับบารนาบัสแสดงว่า เราเป็นเพื่อนร่วมงานกัน เพื่อให้เราไปหาคนต่างชาติ และท่านเหล่านั้นจะไปหาพวกที่ถือพิธีเข้าสู่หนัด

10 ท่านเหล่านั้นขอแต่เพียงไม่ให้เราลืมนึกถึงคนจน ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ากระตือรือร้นที่จะกระทำ

เปาโลตัดค่านเปโตร

11 แต่เมื่อเปโตรมาถึงอันทิโอกแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ตัดค่านท่านซึ่งๆหน้า เพราะว่าท่านทำผิดแน่

12 ด้วยว่าก่อนที่คนของยากอบมาถึงนั้น ท่านได้กินอยู่ด้วยกันกับคนต่างชาติ แต่พอคนพวกนั้นมาถึง ท่านก็ปลีกตัวออกไป

(2) กจ 15:1-4; รม 9:16 (4) กจ 15:1; 2 คร 11:13 (5) กท 1:6; 2:14; คส 1:5

(6) กจ 10:34; รม 2:11 (7) กจ 9:15; รม 11:13 (8) กจ 9:15; กท 3:5; 1 ปด 1:11

(9) มธ 16:18; กจ 13:3; รม 1:5 (10) กจ 11:30 (11) กจ 15:35 (12) กจ 10:28

อยู่เสียต่างหาก เพราะกลัวพวก
ที่ถือพิธีเข้าสู่น้ำ

13 และพวกยิวคนอื่น ๆ ก็ได้
สร้างทำตามท่านเช่นกัน แม้แต่
บารนาบัสก็หลงสร้างทำตามคน
เหล่านั้นไปด้วย

14 แต่เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าเขาไม่
ได้ดำเนินในความเที่ยงธรรม
ตามความจริงของข่าวประเสริฐ
นั้น ข้าพเจ้าจึงว่าแก่เปโตรต่อ
หน้าคนทั้งปวงว่า "ถ้าท่าน
เองซึ่งเป็นพวกยิวประพฤติตาม
อย่างคนต่างชาติ มิใช่ตามอย่าง
พวกยิว เหตุไฉนท่านจึงบังคับ
คนต่างชาติให้ประพฤติตาม
อย่างพวกยิวเล่า"

**คนทั้งปวงจะเป็นคนชอบธรรม
ได้โดยความเชื่อในพระคริสต์**

15 เราผู้มีสัญชาติเป็นยิวและ
ไม่ใช่คนบาปในพวกชนต่างชาติ

16 ก็ยังรู้ว่า ไม่มีผู้ใดเป็นคน
ชอบธรรมได้โดยการกระทำตาม
พระราชบัญญัติ แต่โดยความ
เชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น ถึง
เราเองก็มีความเชื่อในพระเยซู
คริสต์ เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบ
ธรรมโดยความเชื่อในพระคริสต์
ไม่ใช่โดยการกระทำตามพระ
ราชบัญญัติ เพราะว่าโดยการ
กระทำตามพระราชบัญญัตินั้น
*'ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเป็นคนชอบ
ธรรมได้เลย'*

17 แต่ถ้าในขณะที่เรากำลังชวน
ขายจะเป็นคนชอบธรรมโดย
พระคริสต์นั้น เราเองยังปรากฏ
เป็นคนบาปอยู่ พระคริสต์จึง
ทรงเป็นผู้ส่งเสริมบาปหรือ ขอ
พระเจ้าอวยอ้อมให้เป็นเช่นนั้น
เลย

18 เพราะว่าถ้าข้าพเจ้าก่อสร้างซึ่ง
ข้าพเจ้าได้รื้อทำลายลงแล้วขึ้น
มาอีก ข้าพเจ้าก็ถือว่าตัวเองว่าเป็น
ผู้ละเมิด

การฟังพระราชบัญญัติ

ทำให้พระเจ้าไ้ประโยชน์

19 เหตุว่า โดยพระราชบัญญัตินั้น
ข้าพเจ้าได้ตายจากพระรา
ชบัญญัติแล้ว เพื่อข้าพเจ้าจะได้มี
ชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า

20 ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระ
คริสต์แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ยังมี
ชีวิตอยู่ ไม่ใช่ข้าพเจ้าเองมีชีวิต
อยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหาก
ที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และ
ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ใน
ร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนิน
อยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของ
พระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า
และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อ
ข้าพเจ้า

21 ข้าพเจ้าไม่ได้กระทำให้พระ
คุณของพระเจ้าไร้ประโยชน์
เพราะว่าถ้าความชอบธรรมเกิด
จากพระราชบัญญัติแล้ว พระ

(14) กจ 10:28; กท 1:6; 2:5, 12; คส 1:5; 1 ทธ 5:20 (15) มธ 9:11; กจ 15:10

(16) สดต 143:2; กจ 13:38-39; รม 1:17; 3:20; กท 3:11 (17) 1 ยน 3:8

(19) รม 6:2; 1 คร 9:20 (20) รม 6:6; 2 คร 5:15; กท 5:24; อฟ 2:4 (21) ฮบ 7:11

คริสต์ก็ทรงสิ้นพระชนม์โดย
เปล่าประโยชน์

ได้รับพระวิญญูณบริสุทธิ์
โดยความเชื่อ

3 โอ ชาวกาลาเทียคนเขลา
ใครสะกดดวงจิตของท่าน
เพื่อท่านจะไม่เชื่อฟังความจริง
ทั้งๆที่ภาพการถูกตรึงของพระ
เยซูคริสต์ปรากฏอยู่ต่อหน้าต่อ
ตาท่านแล้ว

2 ข้าพเจ้าใคร่รู้ข้อเดียวจากท่าน
ว่า ท่านได้รับพระวิญญูณโดย
การกระทำตามพระราชบัญญัติ
หรือ หรือได้รับโดยการฟังด้วยความ
เชื่อ

3 ท่านเขลาถึงเพียงนั้นทีเดียว
หรือ เมื่อท่านเริ่มต้นด้วยพระ
วิญญูณแล้ว บัดนี้ท่านจะให้
สำเร็จด้วยเนื้อหนังหรือ

4 ท่านได้ทนทุกข์มากมายโดยไร้
ประโยชน์หรือ ถ้าเป็นการไร้
ประโยชน์จริงๆแล้ว

5 เหตุฉะนั้น พระองค์ผู้ทรง
ประทานพระวิญญูณแก่ท่าน
และทรงกระทำการอัศจรรย์
ท่ามกลางพวกท่าน ทรงกระทำ
การเช่นนั้นโดยการกระทำตาม
พระราชบัญญัติหรือ หรือโดย
การฟังด้วยความเชื่อ

ทุกคนที่เชื่อเป็น
บุตรของอับราฮัม

6 ดังที่อับราฮัม ได้เชื่อพระเจ้า

และ `และพระองค์ทรงนับว่า
เป็นความชอบธรรมแก่ท่าน`

7 เหตุฉะนั้นท่านจงรู้เถิดว่า คน
ที่เชื่อนั้นแหละก็เป็นบุตรของ
อับราฮัม

8 และพระคัมภีร์นั้นรู้ล่วงหน้า
ว่า พระเจ้าจะทรงให้คนต่างชาติ
เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ
จึงได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่
อับราฮัมล่วงหน้าว่า `ชนชาติทั้ง
หลายจะได้รับพระพรเพราะเจ้า`
9 เหตุฉะนั้น คนที่เชื่อจึงได้รับ
พระพรร่วมกับอับราฮัมผู้ซึ่งเชื่อ
ผู้ที่ฟังพระราชบัญญัติ

ก็ถูกสาปแช่ง

10 เพราะว่าคนทั้งหลายซึ่งฟัง
การกระทำตามพระราชบัญญัติ
ก็ถูกสาปแช่ง เพราะมีคำเขียน
ไว้ว่า `ทุกคนที่มีได้ประพฤติ
ตามทุกข้อความที่เขียนไว้ใน
หนังสือพระราชบัญญัติก็ถูก
สาปแช่ง`

11 แต่เป็นที่ประจักษ์ชัดอยู่แล้ว
ว่า ไม่มีมนุษย์คนใดเป็นผู้ชอบ
ธรรมในสายพระเนตรของพระ
เจ้าด้วยพระราชบัญญัติได้เลย
เพราะว่า `คนชอบธรรมจะมี
ชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ`

12 แต่พระราชบัญญัติไม่ได้เอา-
ศัยความเชื่อ เพราะ `ผู้ที่ประ-
พฤติตามพระราชบัญญัติก็จะได้
ชีวิตดำรงอยู่โดยพระราชบัญญัติ`

(2) รม 10:16-17 (3) กท 4:9; สบ 7:16 (4) สบ 10:35

(6) ปฐก 15:6 (7) ยน 8:39 (8) ปฐก 12:3; รม 9:17 (10) พบญ 27:26

(11) สบก 2:4; รม 1:17; สบ 10:38 (12) ลนต 18:5; รม 4:4-5; 10:5

นั่น'

**พระคริสต์ทรงไถ่เราจาก
การสาปแช่ง
แห่งพระราชบัญญัติ**

13 พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้น
ความสาปแช่งแห่งพระราชบัญญัติ
โดยการที่พระองค์ทรงยอม
ถูกสาปแช่งเพื่อเรา เพราะมีคำ
เขียนไว้ว่า 'ทุกคนที่ต้องถูก
แขวนไว้บนต้นไม้ก็ต้องถูกสาป
แช่ง'

14 เพื่อพระพรของอับราฮัมจะ
ได้มาถึงคนต่างชาติทั้งหลาย
เพราะพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะ
ได้รับพระสัญญาแห่งพระวิญ-
ญาณโดยความเชื่อ

15 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอ
พูดตามอย่างมนุษย์ ถึงแม้เป็น
คำสัญญาของมนุษย์ เมื่อได้รับ
รองกันแล้วไม่มีผู้ใดจะล้มเลิก
หรือเพิ่มเติมขึ้นอีกได้

16 แล้วบรรดาพระสัญญาที่ได้
ประทานไว้แก่อับราฮัมและเชื้อ
สายของท่านนั้น พระองค์มิได้
ตรัสว่า 'และแก่เชื้อสายทั้ง
หลาย' เหมือนอย่างกับว่าแก่คน
หลายคน แต่เหมือนกัับว่าแก่คน
ผู้เดียว 'และแก่เชื้อสายของ
ท่าน' ซึ่งเป็นพระคริสต์

17 แต่ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ว่า พระ
ราชบัญญัติซึ่งมาภายหลังถึงสี่
ร้อยสามสิบปีจะทำลายพันธ-

สัญญาซึ่งพระเจ้าได้ทรงตั้งไว้ใน
พระคริสต์เมื่อก่อนนั้น ให้พระ
สัญญานั้นขาดจากประโยชน์ไม่
ได้

18 เพราะว่าถ้าได้รับมรดกโดย
พระราชบัญญัติ ก็ไม่ใช่ได้โดย
พระสัญญาอีกต่อไป แต่พระเจ้า
ทรงโปรดประทานมรดกนั้นให้
แก่อับราฮัมโดยพระสัญญา

พระราชบัญญัติเป็นครูซึ่ง

นำคนบาปให้ไปถึงพระคริสต์

19 ถ้าเช่นนั้นทำไมพระราชบัญญัติ
ไว้ทำไม ที่เพิ่มพระราชบัญญัติ
ไว้ก็เพราะเหตุจากการละเมิด
จนกว่าเชื้อสายที่ได้รับพระสัญญา
นั้นจะมาถึง และพวกทูต
สวรรค์ได้ตั้งพระราชบัญญัติ
นั้นไว้โดยมือของคนกลาง

20 เพราะฉะนั้นคนที่เป็นคน
กลางก็ไม่ได้เป็นคนกลางของ
ฝ่ายเดียว แต่พระเจ้าทรง
เป็นเอกพระเจ้า

21 ถ้าเช่นนั้นพระราชบัญญัติขัด
แย้งกับพระสัญญาของพระเจ้า
หรือ พระเจ้าไม่ยอมให้เป็นเช่น
นั้นเลย เพราะว่าถ้าทรงตั้งพระ
ราชบัญญัติอันสามารถทำให้คน
มีชีวิตอยู่ได้ ความชอบธรรมก็
จะมีได้โดยพระราชบัญญัตินั้น
จริง

22 แต่พระคัมภีร์ได้บ่งว่า ทุก
คนอยู่ในความบาป เพื่อจะ

(13) พบย 21:23; รม 8:3 (14) อสย 32:15; รม 3:29-30; 4:1-5 (15) สบ 9:17

(16) ปฐก 12:3; 13:15; 1 คร 12:12 (17) อพย 12:40; รม 4:13 (18) รม 4:14

(19) อพย 20:19; ยน 15:22; กจ 7:53; กท 4:4 (20) รม 3:29 (22) รม 4:11; 11:32

ประทานตามพระสัญญาแก่คน
ทั้งปวงที่เชื่อ โดยอาศัยความ
เชื่อในพระเยซูคริสต์เป็นหลัก
23 แต่ ก่อนที่ ความเชื่อ มา
นั้นเราถูกพระราชบัญญัติกักตัว
ไว้ ถูกกั้นเขตไว้จนความเชื่อจะ
ปรากฏภายหลัง

24 เพราะฉะนั้น พระราชบัญญัติ
จึงเป็นครูของเราซึ่งนำเรามา
ถึงพระคริสต์ เพื่อเราจะได้เป็น
คนชอบธรรมโดยความเชื่อ

ทุกคนที่เชื่อ

ก็เป็นบุตรของพระเจ้า

25 แต่หลังจากความเชื่อ นั้นได้
มาแล้ว เราจึงมีได้ อยู่ได้ บังคับ
ครุ่นนึกต่อไปแล้ว

26 เพราะที่ท่านทั้งหลายเป็น
บุตรของพระเจ้าโดยความเชื่อ
ในพระเยซูคริสต์

27 เพราะเหตุว่า ทุกคนในพวก
ท่านที่รับบัพติศมาเข้าร่วมใน
พระคริสต์แล้ว ก็ได้สวมชีวิต
พระคริสต์

28 จะไม่เป็นยิวหรือกรีก จะไม่
เป็นทาสหรือไท จะไม่เป็นชาย
หรือหญิง เพราะว่าท่านทั้งหลาย
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระ
เยซูคริสต์

29 และถ้าท่านเป็น ของพระ
คริสต์แล้ว ท่านก็เป็นเชื้อสาย
ของอับราฮัม คือเป็นผู้รับมรดก
ตามพระสัญญา

4 แล้วข้าพเจ้าขอพูดว่า ตราบ
ใดที่ทนายายังเป็นเด็กอยู่
เขาก็ไม่ต่างอะไรกับทาสเลย ถึง
แม้เขาจะเป็นเจ้าของทรัพย์สิน-
สมบัติทั้งปวง

2 แต่เขาก็อยู่ใต้บังคับของผู้
ปกครองและผู้ดูแล จนถึงเวลา
ที่บิดาได้กำหนดไว้

3 ฝ่ายเราก็เหมือนกัน เมื่อเป็น
เด็กอยู่ เราก็คือทาสอยู่ใต้
บังคับโลกธรรม

ทรงไล่ผู้เชื่อออกจาก

พระราชบัญญัติ

ให้เป็น

บุตรของพระเจ้า

4 แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว พระ
เจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระ
องค์มาประสูติจากสตรีเพศ และ
ทรงถือกำเนิดใต้พระราชบัญญัติ

5 เพื่อจะทรงไล่คนเหล่านั้นที่อยู่
ใต้พระราชบัญญัติ เพื่อให้เรา
ได้รับฐานะเป็นบุตร

6 และเพราะท่านเป็นบุตรแล้ว
พระเจ้าจึงทรงใช้พระวิญญาณ
แห่งพระบุตรของพระองค์เข้ามา
ในใจของท่าน ร้องว่า "อับบา"
คือพระบิดา

7 เหตุฉะนั้นท่านจึงไม่ใช่ทาสอีก
ต่อไป แต่เป็นบุตร และถ้าเป็น
บุตรแล้วท่านก็เป็นทนายของ
พระเจ้าโดยทางพระคริสต์

(24) กจ 13:39; รม 10:4 (26) ยน 1:12 (27) รม 6:3 (28) 1 คร 12:13; อพ 2:15

(29) ปฐก 21:10; รม 4:11; สบ 11:18 (3) คส 2:8 (4) ปฐก 3:15; ลก 2:21; ยน 1:14

(5) มธ 20:28; ยน 1:12 (6) รม 5:5; 8:9, 15-16 (7) รม 8:16-17

**การปฏิเสธรูปภาพ
และกลับเป็นทาสอีก**

8 แต่ก่อนนี้เมื่อท่านทั้งหลายยังไม่รู้จักพระเจ้า ท่านเป็นทาสของสิ่งซึ่งโดยสภาพแล้วไม่ใช่พระเลย

9 แต่บัดนี้เมื่อท่านรู้จักพระเจ้าแล้ว หรือที่ถูกก็คือพระเจ้าทรงรู้จักท่านแล้ว เหตุไฉนท่านจึงจะกลับไปหาโลกธรรมซึ่งอ่อนแอและอนาถา และอยากจะเป็นทาสของสิ่งเหล่านั้นอีก

10 ท่านถือวัน เดือน ฤดู และปี

11 ข้าพเจ้าเกรงว่าการที่ข้าพเจ้าได้ทำเพื่อท่านนั้นจะไร้ประโยชน์

12 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าวิงวอนให้ท่านเป็นเหมือนข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าก็ได้เป็นอย่างท่านแล้วเหมือนกัน ท่านไม่ได้ทำผิดต่อข้าพเจ้าเลย

13 ท่านรู้ว่าตอนแรกที่ข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านนั้น ก็ทำด้วยความอ่อนกำลังแห่งเนื้อหนัง

14 และการทดลองของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ในเนื้อหนังของข้าพเจ้า ท่านก็ไม่ได้ดูหมิ่นหรือปฏิเสธ แต่ได้ต้อนรับข้าพเจ้าเหมือนกับว่าเป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า หรือเหมือนกับพระเยซูคริสต์

15 ความปลื้มใจที่ท่านได้กล่าวไว้ไปอยู่ที่ไหนเสียแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นพยานให้ท่านได้ว่า ถ้าเป็นไปได้ท่านก็คงจะควักตาของท่านออกให้ข้าพเจ้า

16 ข้าพเจ้าจึงได้กลายเป็นศัตรูของท่านเพราะข้าพเจ้าบอกความจริงแก่ท่านหรือ

17 คนเหล่านั้น นอออกเอาใจท่าน แต่ไม่ใช่ด้วยความหวังดีเลย เขาอยากจะทำร้ายพวกท่านเพื่อท่านจะได้เอาอกเอาใจพวกเขา

18 การเอาอกเอาใจด้วยความหวังดีก็เป็นการดีตลอดไป ไม่ใช่เฉพาะแต่เมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านเท่านั้น

**การเปรียบเทียบระหว่าง
นางฮาการ์กับนางซาร่าห์**

19 ลูกน้อยของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าต้องเจ็บปวดเพราะท่านอีกจนกว่าพระคริสต์จะได้ทรงก่อร่างขึ้นในตัวท่าน

20 ข้าพเจ้าปรารถนาจะอยู่กับพวกท่านเดี๋ยวนี้และเปลี่ยนน้ำเสียงของข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้ามีข้อสงสัยในตัวท่าน

21 ท่านที่อยากอยู่ใต้พระราชบัญญัติ ท่านไม่ได้ฟังพระราชบัญญัติหรือ จงบอกข้าพเจ้าเถิด

22 เพราะมีเขียนไว้ว่า อับราฮัมมีบุตรชายสองคน คนหนึ่งเกิด

(8) รม 1:25; อพ 2:12 (9) 1 คร 8:3; คส 2:20; ฮบ 7:18 (10) รม 14:5; คส 2:16

(11) 1 ธส 3:5 (12) 2 คร 2:5 (13) 1 คร 2:3 (14) มลค 2:7; ลก 10:16

(17) รม 10:2 (19) 1 คร 4:15 (22) ปฐก 16:15; 21:2

จากหญิงทาสี อีกคนหนึ่งเกิด
จากหญิงที่เป็นไท

23 บุตรที่เกิดจากหญิงทาสีนั้นก็
เกิดตามเนื้อหนัง แต่ส่วนบุตรที่
เกิดจากหญิงที่เป็นไทนั้นเกิด
ตามพระสัญญา

24 ข้อความนี้เป็นอุปไมย ผู้
หญิงสองคนนั้นได้แก่พันธสัญญา
สองอย่าง คนหนึ่งมาจาก
ภูเขาซีนาย คลอดลูกเป็นทาส
คือ นางฮาการ์

25 นางฮาการ์นั้นได้แก่ภูเขา
ซีนายในประเทศอาระเบีย ตรง
กับกรุงเยรูซาเล็มปัจจุบันเพราะ
กรุงนี้กับพลเมืองเป็นทาสอยู่

26 แต่ว่า กรุงเยรูซาเล็มซึ่งอยู่
เบื้องบนนั้นเป็นไท เป็นมารดา
ของเราทั้งปวง

27 เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า
‘จงชื่นชมยินดีเถิด หญิงหมั้นผู้
ไม่คลอดบุตร จงเปล่งเสียงให้
ร้อง เจ้าผู้ไม่ได้เจ็บครรภ์ ด้วย
ว่าหญิงที่ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยว
ก็ยังมีบุตรมากกว่าหญิงที่ยังมี
สามีอยู่กับนางมากมายนัก’

28 พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้เราเป็น
บุตรแห่งพระสัญญาเช่นเดียวกับ
อิสอัค

29 แต่ในครั้งนั้นผู้ที่เกิดตาม
เนื้อหนังได้ข่มเหงผู้ที่เกิดตาม
พระสัญญาจนผู้ใด ปัจจุบันนี้ก็
เหมือนกันฉนั้น

30 แต่พระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่า
‘จงไล่หญิงทาสีกับบุตรชายของ
นางไปเสียเถิด เพราะว่าบุตร
ชายของหญิงทาสีจะเป็นผู้รับ
มรดกร่วมกับบุตรชายของหญิง
ที่เป็นไทไม่ได้’

31 เหตุฉนั้น พี่น้องทั้งหลาย
เราไม่ใช่บุตรของหญิงทาสี แต่
เป็นบุตรของหญิงที่เป็นไท

การฟังในพระราชบัญญัติ
ก็ทำให้ขาดจากพระคริสต์

และหลุดไปจากพระคุณ

5 เพื่อเสรีภาพตนเอง พระ
คริสต์จึงได้ทรงโปรดให้เรา
เป็นไท เหตุฉนั้นจงตั้งมั่น
และอย่าเข้าเทียมแอกเป็นทาส
อีกเลย

2 ดูก่อน ข้าพเจ้าเปาโลขอบอก
ท่านว่า ถ้าท่านรับพิธีเข้าสู่นิต
พระคริสต์จะทรงทำประโยชน์
อะไรให้แก่ท่านไม่ได้เลย

3 ข้าพเจ้าเป็นพยานให้ทุกคนที่
รับพิธีเข้าสู่นิตทราบอิกว่า เขา
ถูกผูกมัดให้ประพฤติดตามพระ
ราชบัญญัติทั้งสิ้น

4 ผู้ใดในหมู่พวกท่านที่เห็นว่า
ตัวเองเป็นคนชอบธรรมโดยพระ
ราชบัญญัติ ท่านก็หล่นจากพระ
คุณไปเสียแล้ว พระคริสต์ยอม
ไม่ได้มีผลอันใดต่อท่านเลย

5 เพราะว่า โดยพระวิญญาณและ
ความเชื่อ เราก็รอดอยความ

(23) ปฐก 16:15; รรม 9:7 (24) อพย 24:6; พบท 33:2 (26) อสย 2:2 (27) อสย 54:1

(28) กจ 3:25; รรม 9:7-8 (29) ปฐก 21:9; กท 5:11 (30) กท 3:8 (1) กจ 15:10

(2) กจ 15:1; กท 5:3 (3) พบท 27:26; รรม 2:25 (4) รรม 9:31 (5) รรม 8:24

ชอบธรรมที่เราหวังว่าจะได้รับ
 6 เพราะว่าในพระเยซูคริสต์นั้น การที่รับพิธีเข้าสุหนัตหรือไม่รับพิธีเข้าสุหนัต ก็ทำให้เกิดประโยชน์อันใดไม่ แต่ความเชื่อต่างหากซึ่งกระทำกิจด้วยความรัก
 7 ท่านวิ่งแข่งดีอยู่แล้ว ใครเล่าขัดขวางท่านไม่ให้เชื่อฟังความจริง
 8 การเกลี้ยกล่อมอย่างนี้ไม่ได้มาจากพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านทั้งหลาย
 9 เชื้อขนมเพียงนิดหน่อยย่อมทำให้แป้งดิบฟูขึ้นได้ทั้งก้อน
 10 ข้าพเจ้าไว้วางใจท่านในองค์พระเจ้า เป็นเจ้าว่า ท่านจะไม่เชื่อถืออย่างอื่นเลย ฝ่ายผู้ที่มารบกวนท่านนั้น จะเป็นใครก็ตามจะต้องได้รับโทษ
 11 พี่น้องทั้งหลาย ถ้าข้าพเจ้ายังเทศนาชักชวนให้รับพิธีเข้าสุหนัต เหตุใดข้าพเจ้าจึงยังถูกข่มเหงอยู่อีกเล่า ถ้าเช่นนั้นกางเขนก็ไม่ใช่สิ่งที่ให้สะดวกแล้ว
 12 ข้าพเจ้าอยากให้คนเหล่านั้นที่รับกวนท่านถูกตัดออกเสียเลย
 13 พี่น้องทั้งหลาย ที่ทรงเรียกท่านก็เพื่อให้มีเสรีภาพ อย่าเอาเสรีภาพของท่านเป็นช่องทางที่จะปล่อยตัวไปตามเนื้อหนัง แต่จงรับใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรักเถิด

14 เพราะว่า พระราชบัญญัติทั้งสิ้นนั้นสรุปได้เป็นคำเดียว คือว่า `จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง`

15 แต่ถ้าท่านกัดและกินเนื้อกันและกัน จงระวังให้ดีเกรงว่าท่านจะทำให้กันและกันย่อยยับไป

การดำเนินชีวิต

ตามพระวิญญาณ

สงครามระหว่างเนื้อหนัง

กับพระวิญญาณ

16 แต่ข้าพเจ้าขอบอกว่า จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณและท่านจะไม่สนองความต้องการของเนื้อหนัง

17 เพราะว่าความต้องการของเนื้อหนังต่อสู้พระวิญญาณ และพระวิญญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง เพราะทั้งสองฝ่ายเป็นศัตรูกัน ดังนั้น สิ่งที่ท่านทั้งหลายปรารถนาทำจึงกระทำไม่ได้

18 แต่ถ้าพระวิญญาณทรงนำท่าน ท่านก็ไม่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ

19 แล้วการทำงานของเนื้อหนังนั้นเห็นได้ชัด คือการเล่นชู้ การลวงประเวณี การโสโครก การลามก

20 การนับถือรูปเคารพ การนับถือพ้อมดหมอผี การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การโกรธกัน การทุ่มเถียง

(6) 1 คร 7:19; กท 6:15; คส 1:4; 1 ธส 1:3; ยก 2:18 (7) 1 คร 9:24 (9) 1 คร 5:6 (11) 1 คร 1:23 (12) ยชว 7:25; กจ 15:1-2 (13) 1 คร 8:9 (14) ลนต 19:18 (16) รม 6:12 (17) รม 7:15, 18, 22-23; 8:5 (18) รม 6:14; 7:4 (19) อพ 5:3, 11

กัน การไฝ่สูง การแตกหักกัน
21 การอิจฉากัน การฆาตกรรม
การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาล-
เกร และการอื่น ๆ ในทำนองนี้
อีก เหมือนที่ข้าพเจ้าได้เตือน
ท่านมาก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าขอ
เตือนท่านเหมือนกับที่เคยเตือน
มาแล้วว่า คนที่ประพฤติเช่นนั้น
จะไม่ได้รับอาณาจักรของพระ
เจ้าเป็นมรดก

ผลของพระวิญญาณ

22 ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้น
คือ ความรัก ความปลุบปลื้มใจ
สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความ
ปรานี ความดี ความเชื่อ

23 ความสุภาพอ่อนน้อม การ
รู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มี
พระราชบัญญัติห้ามไว้เลย

24 ผู้ที่เป็นของพระคริสต์ได้เอา
เนื้อหนังกับความอยากและรา-
คะตัณหาของเนื้อหนังตั้งไว้ที่
กางเขนเสียแล้ว

25 ถ้าเรามีชีวิตอยู่โดยพระวิญ-
ญาณ ก็จงดำเนินชีวิตตามพระ
วิญญาณด้วย

26 เราอย่าถือตัว อย่ายั่วโทสะ
กัน และอย่าอิจฉาริษยากันเลย

6 ฟพี่น้องทั้งหลาย ถ้าผู้ใดถูก
ครอบงำอยู่ในความผิดบาป
ท่านซึ่งอยู่ฝ่ายพระวิญญาณ จง
ช่วยผู้นั้นด้วยใจอ่อนสุภาพให้
เขากลับตั้งตัวใหม่ โดยคิดถึงตัว

เอง เกรงว่าท่านจะถูกชักจูงให้
หลงไปด้วย

จงช่วยรับภาระซึ่งกันและกัน
2 จงช่วยรับภาระของกันและกัน
ท่านจึงจะทำให้พระราชบัญญัติ
ของพระคริสต์สำเร็จ

3 เพราะว่าถ้าผู้ใดถือตัวว่าเป็น
คนสำคัญ ทั้ง ๆ ที่เขาไม่สำคัญ
อะไรเลย ผู้นั้นก็หลอกตัวเอง

4 แต่ให้ทุกคนสำรวจกิจการของ
ตนเองจึงจะมีอะไร ๆ ที่จะรอดได้
ในตนเองผู้เดียว ไม่ใช่เปรียบ
กับผู้อื่น

5 เพราะว่าทุกคนต้องแบกภาระ
ของตนเอง

ผู้สอนย่อมจะได้รับ

เจือจางจากผู้รับคำสอน

6 ส่วนผู้ที่รับคำสอนในพระวจ-
นะแล้ว จงแบ่งสิ่งที่ดีทุกอย่าง
ให้แก่ผู้สอนตนเถิด

การเกี่ยวเก็บหลังจาก

การหว่านสองแบบ

7 อย่าหลงเลย ท่านจะหลอกลวง
พระเจ้าไม่ได้ เพราะว่าผู้ใด
หว่านอะไรลง ก็จักเกี่ยวเก็บสิ่ง
นั้น

8 ผู้ที่หว่านในย่านเนื้อหนังของ
ตน ก็จักเกี่ยวเก็บความเปื่อย
เน่าจากเนื้อหนังนั้น แต่ผู้ที่
หว่านในย่านพระวิญญาณก็จะ
เกี่ยวเก็บชีวิตนิรันดรจากพระ
วิญญาณนั้น

(21) 1 คร 6:9 (22) ยน 15:2; รม 15:14 (23) 1 ทธ 1:9 (24) รม 6:6 (25) รม 8:4-5
(26) พป 2:3 (1) อฟ 4:2 (2) รม 15:1; ยก 2:8 (3) รม 12:3; 2 คร 3:5
(4) ลก 18:11; 1 คร 11:28 (5) รม 2:6 (6) 1 คร 9:11, 14 (7) รม 2:6 (8) รม 6:8

9 อย่าให้เราเมื่อยล้าในการทำดี เพราะว่าถ้าเราไม่ท้อใจแล้ว เราก็จะเกี่ยวเก็บในเวลาอันสมควร 10 เหตุฉะนั้น เมื่อเรามีโอกาส ให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง และ เฉพาะอย่างยิ่งต่อคนที่อยู่ใน ครอบครัวของความเชื่อ

คำสรุปของเปาโล

11 ท่านจงสังเกตดูตัวอักษรที่ ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านด้วยมือของ ข้าพเจ้าเองว่า ตัวโตเพียงใด

12 คนที่ปรารถนาได้หน้าตาม เนื้อหนัง เขาบังคับให้ท่านรับ พิธีเข้าสู่หนัด เพื่อเขาจะได้ไม่ ถูกข่มเหงเพราะเรื่องกางเขน ของพระคริสต์เท่านั้น

13 ถึงแม้คนที่เข้าสู่หนัดแล้วก็มี ได้รับความพระราชบัญญัติ แต่เขา ปรารถนาที่จะให้ท่านเข้าสู่หนัด เพื่อเขาจะได้เอาเนื้อหนังของ ท่านไปอวด

14 แต่พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้ ข้าพเจ้าอวดตัวนอกจากเรื่อง กางเขนของพระเยซูคริสต์องค์ พระผู้เป็นเจ้าของเรา ซึ่งโดย

กางเขนนั้นโลกตรึงไว้แล้วจาก ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ตรึงไว้ แล้วจากโลก

15 เพราะว่าในพระเยซูคริสต์ การที่ถือพิธีเข้าสู่หนัดหรือไม่ ถือพิธีเข้าสู่หนัด ไม่เป็นของ สำคัญอะไร แต่การที่ถูกสร้าง ใหม่ นั้นสำคัญ

คำอ้อลา

ของเปาโล

16 สันติสุขและพระกรุณาจะมี แก่ทุกคนที่ดำเนินตามกฎนี้ และแก่ชนอิสราเอลของพระเจ้า

17 ตั้งแต่นี้ไป ขออย่าให้ผู้ใดมา ครอบงำข้าพเจ้าเลย เพราะว่า ข้าพเจ้ามีรอยประทับตราของ พระเยซูเจ้าติดอยู่ที่ กายของ ข้าพเจ้า

18 พี่น้องทั้งหลาย ขอให้พระ คุณของพระเยซูคริสต์องค์พระ ผู้เป็นเจ้าของเรา จงสถิตอยู่ กับจิตวิญญาณของท่านทั้งหลาย ด้วยเถิด เอเมน

[เขียนถึงชาวกาลาเทียจากกรุง โรม]

(9) มธ 24:13; 1 คร 15:58; 2 คร 4:1; 2 ทส 3:13; ฮบ 12:3, 5; ยก 5:7-8

(10) สภษ 3:27; ยน 9:4; 12:35; รม 12:13; ทต 3:8 (12) กท 5:11; ฟป 3:8

(14) 1 คร 1:18; กท 2:20; คส 2:20 (15) รม 2:26, 28; 1 คร 7:19; กท 5:6